

„Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderede m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige finder tilsvarende Anvendelse, for saa vidt angaar Personer, der i Henhold til Lov Nr. 180 af 29. April 1938 om Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb eller Lov Nr. 336 af 25. Juni 1940 om Civilbeskyttelsestjeneste m. v. er eller har været indkaldt til Civilbeskyttelsestjeneste, derunder Tjeneste ved Udrykningskolonnerne.“

Som Begrundelse herfor anføres i Bemærkningerne til det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag:

„Ifølge Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderede m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige er indkaldte værnepligtige, naar deres Erhvervsevne midlertidig eller vedvarende forringes paa Grund af Ulykkestilfælde eller Sygdom, der med Rimelighed kan henføres til Udførelsen af deres militære Tjenesteplichter eller til de Forhold, hvorunder Tjenesten udføres, berettiget til at oppebære Invaliderede m. v. efter de særlige i Loven fastsatte Bestemmelser. Disse Regler giver den tilskadekomne eller dennes efterladte en noget fordelagtigere Stilling end efter Ulykkesforsikringsloven Nr. 183 af 20. Maj 1933, idet bl. a. Erstatningsbeløbene er rundeligere, og der haves Mulighed for at yde efterladte Enker og Børn en aarlig Understøttelse.“

Loven af 27. Marts 1934 omfatter ikke Personer, der er indkaldt til CB-Tjeneste, og for disse gælder derfor kun Ulykkesforsikringslovens Regler. Da der navnlig i den Tid, hvor CB-pligtige har deltaget i Bevogtningen af Flygtningelejrene, er indtruffet adskillige Ulykkestilfælde for Mandskabet ved Vaadeskud og lignende, er der opstaaet praktisk Trang til at lade Loven af 27. Marts 1934 gælde for de til CB-Tjeneste indkaldte, saaledes at den kan finde Anvendelse ikke blot paa de i Øjeblikket hovedsagelig ved Udrykningskolonnerne tjenstgørende CB-pligtige, men ogsaa paa det hjemsendte Mandskab.

Merudgiften ved Gennemførelsen af nærværende Lovfor­slags § 3 kan anslaaes til ca. 10 000 Kr. aarlig for de Personer, der som tilskadekomne eller efterladte har faaet Erstatning efter de hidtil gældende Regler.“

Under Sagens 1. Behandling i Landstinget oplyste *Indenrigsministeren* som Svar paa forskellige Spørgsmaal, der var stillet til ham, at den i 1946 nedsatte *Luftbeskyttelseskommission* formentlig i nær Fremtid vilde afgive Betænkning, og at Lovforslag angaaende Luftværnets fremtidige Ordning derfor muligvis kunde fremsættes i Begyndelsen af Rigsdagsamlin-